

ner, idet Tiden har været saa langt fremrykket, og Lovforslaget bør vedtages hurtigst muligt, naar Tjenestemændene skal opnaa at faa den forhøjede Løn udbetalt den 1. Oktober, hvad der var Hensigten med hele Lovforslaget.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Martin Olsen: Jeg kan ligesom de foregaaende ærede Talere anbefale de af Finansministeren stillede Ændringsforslag. Der er ganske vist enkelte af dem, jeg synes mindre godt om, men de hører saaledes sammen med andre Bestemmelser, at jeg ogsaa maa anbefale dem.

Jeg havde for saa vidt ellers ikke noget at bemærke til det foreliggende Lovforslag, men jeg kan ikke tilbageholde et Par Suk over Ting, som ikke findes der. Det glæder mig, at man har kunnet opnaa, at Orlogsværftets Politis Lønninger hæves, saaledes at de kommer i nogen Nærhed af Statspolitiets. I Forhold til det Forslag, der blev oversendt os fra Folketinget, stiger Overbetjentenes Begyndelseslønninger med 210 Kr. og Slutningslønnen med 540 Kr. og Betjentenes Lønninger henholdsvis med 300 og 450 Kr. Det er Forbedringer, som dog maa siges at have Betydning.

Et andet Spørgsmaal, som ikke findes omsat i Ændringsforslag, er det om Civilfunktionærerne i Krigsministeriet. Det er rigtigt, at Budene er hævede op i en højere Sfære som Kontorbude, hvilket for dem betyder en Forbedring, men den tilsvarende Forbedring er desværre ikke opnaaet for de Assistenten, som findes i dette Ministerium, idet man ikke har kunnet ligestille dem med Assistenten i andre Ministerier, idet der ikke findes en Slutstilling paa 3 000 Kr., som de kunde naa op til. Jeg beklager, at det ikke har kunnet lade sig gøre, men dette maa ikke forhale Sagen.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa havde berørt, og som jeg synes havde været nogen Drøftelse værd, men ogsaa der erkender jeg naturligvis, at der har været for kort Tid til at gaa dybere ind derpaa. Det er Spørgsmaalet om de kvindelige Tjenestemænds Pension, naar de har været gifte med en Tjenestemand. Som Forslaget er, faar en kvindelig Tjenestemand, hvis hendes Ægtefælle dør i Statens Tjeneste, halv Pension efter ham, altsaa halv Enkepension, og naar hun selv gaar af, kan hun vælge, om hun vil be-

vare den halve Enkepension efter Manden, og saa selv kun faa halv egen Pension, eller faa Mandens hele Enkepension eller endelig tage sin egen hele Pension. Hun maa altsaa regne ud, hvad der er mest fordelagtigt for hende. Men jeg havde ment, det vilde være mest rimeligt og ogsaa mest forretningsmæssigt, da Manden ved sit Arbejde og sit Indskud paa 2½ pCt. har bidraget til Enkens Pension, om hun havde kunnet beholde den halve Enkepension, ogsaa naar hun selv blev pensioneret med fuld Pension. Naturligvis er der ikke nu noget at gøre ved Sagen, jeg har kun villet fremdrage den til behagelig Overvejelse for andre, der senere vil beskæftige sig med den.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg havde tænkt skulde have fundet en bedre Løsning end den, der nu er naaet; det angaar 36 Assistenten i Toldrevisionsdepartementet. Paa et vist Tidspunkt i den Tid, der er gaaet siden første Behandling her i Tinget, var der Tegn, der tydede paa, at de skulde kunne rykke op, om ikke alle, saa dog en betragtelig Del af dem. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes; det forekommer mig, at de paagældende Bestemmelser i Lovforslaget har givet disse Mennesker et Løfte om, at de skulde blive at betragte som Sekretærer og derved, hvad der for dem er af Betydning, rykke op i en højere Lønningsklasse.

Andre Punkter, som jeg ogsaa kunde have ønsket afgjort paa en anden Maade, skal jeg ganske lade ligge, idet jeg tænker mig, at der vel nok kan bødes en Del paa tilstedeværende Uretfærdigheder gennem en senere Normeringslov. Jeg siger ikke dette, fordi jeg mener, at der nu skulde gives frit Løb for alle, men der er paa viselig visse Uretfærdigheder i dette Lovforslag — og det vilde være mærkeligt, om der ikke var saadanne —, men der maa sikkert kunne bødes derpaa senere. I den korte Tid, der har kunnet være til Raadighed, har det været betænkeligt for Medlemmer af Landstinget at stille og fastholde Ændringsforslag, da det gaar med Ændringsforslag til Lønningslove, som det gaar med Sporvognskøreplaner og Togplaner: man ved ikke rigtig, hvilke Virkninger de har, men de vil faa Konsekvenser. Og desuden kan heller ikke vi, som sidder og behandler saadanne Forslag her, ganske nøjagtig vide, om alligevel ikke den Løn, der er sat, skulde svare til vedkommendes Ydelse. Det er jo ikke saa, at alle Pladser lægger lige meget Beslag paa deres Mand; der er enkelte, som det